

domsvårdande angelägenheter förefaller det rimligt att en viss del av de nu till arvsfonden förda medlen disponeras lokalt.

Med stöd av det ovan anförda hemställas,

att riksdagen för sin del måtte besluta om sådan ändring av lagen rörande arvfallen kvarlåtenskap, där legal arvinge saknas, att en tredjedel av kvarlåtenskapen tillfaller den kommun, där den avlidne senast varit mantalsskriven, samt

att vederbörande utskott måtte utarbeta förslag till härför erforderlig författningstext.

Stockholm den 15 januari 1964

John Eriksson

i Bäckmora

Sven Vigelsbo

Sven Ekström

i Iggesund

Olle Westberg

Hans Nordgren

Nr 31

Av herr Jönsson i Ingemarsgården m. fl., *angående ATP-fondernas förvaltning.*

(Lika lydande med motion nr 26 i Första kammaren)

Vid remissbehandlingen av riksförsäkringsverkets förslag föregående år angående storleken av ATP-avgifterna under de närmaste åren påtalades behovet av en klarläggande samhällsekonomisk analys av pensionsystemets verkningar i olika hänseenden samt av en översyn av fondförvaltningen inom ATP. Frågan berördes i flera remissyttranden, mest utförligt i det av Landsorganisationen avgivna. Frågan togs senare upp i motioner, som väcktes i anslutning till propositionen om avgiftsuttaget till ATP. Vid behandlingen av motionerna anslöt sig andra lagutskottet till kravet på en dylik utredning. Utskottet framhöll (utlåtande nr 57/1963):

Enligt vad som framgår av de i propositionen redovisade beräkningarna kommer pensionsfonderna att redan under den femårsperiod, för vilken avgiftsuttaget nu fastställs, att uppgå till betydande belopp. Det skulle därför enligt utskottets mening vara värdefullt om de samhällsekonomiska verkningarna i olika avseenden av pensionssystemet blev föremål för utredning. En sådan utredning, som torde ha förutsatts vid pensionssystemets införande, bör också behandla frågor om fondbildningens inverkan på näringslivet, fondbildningens omfattning och fondförvaltningens framtida utformning. Vad utskottet anfört i fråga om en sådan utredning synes böra bringas till Kungl. Maj:ts kännedom.

Utskottets förslag var i denna punkt enhälligt. Det bifölls av riksdagen.

Den av riksdagen begärda utredningen avser frågor av central betydelse för kapitalmarknaden och det ekonomiska livet i övrigt. Med hänsyn till den dominans, som ATP-fonderna med beräknad tillväxt kommer att inta på kapitalmarknaden, är det naturligt att frågan om fondförvaltningens utformning aktualiseras. Betydelsen av här berörda spörsmål motiverar enligt vår mening en utredning med parlamentarisk sammansättning.

I svar på en enkel fråga vid höstsessionen föregående år meddelade socialministern, att de av riksdagen begärda undersökningarna om tilläggs-pensioneringens verkningar i skilda hänseenden skulle komma att ingå som ett led i de vidare undersökningar om de samhällsekonomiska utvecklings-tendenserna på längre sikt, som pågår eller förbereds under samverkan av det ekonomiska planeringsrådet och det därtill knutna utredningsrådet. Härvid skulle även allmänna pensionsfondens verkningar på näringslivets kapitalförsörjning komma att närmare klarläggas. Frågan om fondför-valtningens framtida utformning skulle enligt socialministerns besked icke upptas till prövning nu utan övervägas »när ytterligare erfarenhet av nuvarande ordning föreligger».

Innebörden av statsrådets meddelande var således, att någon särskild utredning inte skulle komma till stånd; fondförvaltningens utformning skulle över huvud taget icke tas upp till behandling. Någon särskild redovisning av resultatet av de utredningar som skulle ske av frågekomplexet genom ekonomiska planeringsrådet skulle inte göras utan utredningsmate-rialet skulle komma att redovisas i sammanhang med de allmänna över-vägandena om den svenska ekonomiens utveckling på längre sikt. Då oppositionspartierna inte är företrädde i planeringsrådet, skulle de inte kunna framföra sina synpunkter och förslag direkt under utredningsarbetet.

Att det ekonomiska planeringsrådet och det därtill knutna utrednings-rådet på sitt program tar upp frågan om tilläggs-pensioneringens samhälls-ekonomiska verkningar är i och för sig helt naturligt. Material härom måste rådet givetvis införskaffa och ha tillgång till vid sin bedömning av den svenska ekonomiens utveckling på längre sikt. Med den av rege-ringen valda formen för den utredning, som riksdagen begärt, uppkommer emellertid risker för att utredningsarbetet drar ut på tiden. En av huvud-frågorna blir dessutom icke alls utredd. Den mest ändamålsenliga och lämpliga formen för utredningen är enligt vår mening att den sker genom en särskild kommitté och med parlamentarisk medverkan. Att samarbete sker med planeringsrådets expertis synes naturligt.

Med hänvisning till det anförda hemställer vi,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla att den utredning rörande tilläggs-pensionssystemets verkningar, fondförvaltningens framtida utformning m. m., som

föregående års riksdag begärt, måtte komma till stånd genom en särskild utredning med parlamentarisk medverkan.

Stockholm den 15 januari 1964

Elias Jönsson

i Ingemarsgården

Thorbjörn Fäldin

Carl Östlund

Eric Nelander

Gustaf Kollberg

Jöns Nilsson

i Bästekille

Johannes Antonsson

Tage Magnusson

i Borås

Nr 32

Av herrar *Jönsson* i Ingemarsgården och *Carlsson* i Huskvarna, om
förbättring av folkpensionärernas ställning i sjukförsäkringen.

(Lika lydande med motion nr 27 i Första kammaren)

1962 års riksdag fattade beslut om en förändring i folkpensionärernas ställning inom sjukförsäkringen. Tidigare gällde att ersättning för sjukvård utgick under 180 dagar och sjukpenning under 90 dagar för varje sjukdom för sig. Dessa regler var svåra att tillämpa. Det var inte lätt att bedöma om en sjukdom skulle betraktas som fristående eller ej. Därför ändrades reglerna. Nu gäller som bekant att ersättning för sjukhusvård och sjukpenning utgår under högst 180 dagar efter pensionsålderns inträdande, oavsett om det är en eller flera sjukdomar som föranlett anmälan till försäkringskassan.

De nya bestämmelserna föreslogs i proposition nr 90 till 1962 års riksdag och grundade sig på socialförsäkringskommitténs förslag. Departementschefen uppehöll sig i propositionen vid behandlingen av folkpensionärerna:

Som ett betydande framsteg i förhållande till nuvarande regler vill jag framhålla att med de nya principerna försäkringsorganen för framtiden kommer att befrias från det lika svåra som ofruktbara arbetet med att pröva om flera, varandra närliggande sjukperioder föranletts av samma sjukdom eller av olika och att tillämpa de regler om sammanläggning av sjukperioder som är förbundna med den nuvarande ordningen.